

indsført Kul og Trælast, og fra Indlandet Mursten — fra Omegnens Teglværker — samt Østers fra Bankerne ved Sønderho. Der er udsført til Udlandet Kreaturer, Fedevarer og Guder og til Indlandet — navnlig til Nordby, Ribe og Varde — en Del af de fra Udlandet indførte Varer tillige med forskellige Artikler, tilførte ad Jernbanerne. Udsørslen til Udlandet er saa godt som udelukkende sket med Dampskibet „Esbjerg“, som i Alt har gjort 11 Reiser. De Skibe, som have bragt Ladning til Havnen, ere i Reglen gaaede ballastede ud, og de, som ere gaaede derfra med Ladning, ere komne ballastede ind.

Omstibningen i Lettere af nogle til Ribe bestemte Skuladninger er foregaaet paa Sønderho Rhed og ikke i Esbjerg Havn, hvor der er gunstig Leilighed dertil. Havnebestyreren antager, at Marsagen hertil har været de høje Havnepenge paa Kul. Andre Omstændigheder kunne dog ogsaa have havt Indflydelse, blandt andre den, at for Søforbindelsen med Ribe ligger Sønderho baade nærmere og bekvemmere end Esbjerg. Dog fortjener det omhandlede Forhold Opmærksomhed. Skulde det vise sig, at Havnepengene for Kul ere for høje, bør de selvfølgelig nedsættes; men jeg maa i hvert Fald ansæ det for urigtigt, at der foretages nogen Forandring, inden nærværende Finantsaar er udløbet.

Lodsæfnetets Ordning har for Esbjerg Havns Vedkommende hidtil været mindre tilfredsstillende. Saavidt vides, ville de stedfindende Mangler imidlertid nu blive afhjulpne.

Jeg henleder særlig Opmærksomheden paa de Oplysninger, Beretningen og Suppleringskrivelsen indeholde om Tilstanden i den strenge Winter saavel i selve Havnen som i Farvandet dertil. — Da Planen skulde lægges for Esbjerg Havn, var Balget af dens Plads først og fremmest af Bigtighed. Dette gjaldt i saa meget højere Grad, som med denne Plads tillige bestemtes Punktet, hvor Sydbanen og Vestbanen skulde udgaa fra Kysten, saavel som Beliggenheden af en fremtidig By. Den anlagte Havn kunde, om fornødent, udvides og forbedres, men flyttes kunde den ikke, uden at Alt blev opgivet, der var knyttet til Stedet. Blandt de Forordringer, som maatte stilles, var den, at Farvandet, som førte dertil, var aabent, saalænge det i disse Egne overhovedet var muligt, ligesom at den ydre Havn eller Forhavnen nogenlunde let kunde holdes isfri. Denne Forordring er opfyldt saa fuldstændigt, som Omstændighederne have tilladt. Medens de andre Løb, som føre indefter fra Graadbyh, i længere Tid have været spærrede af Is, og ligeledes Esbjerg Løbet har været lukket fra lidt ovenfor Havnen, har der i hele Frostperioden ikke været en Dag, paa hvilken Dampskibet ikke kunde naa ind til Esbjerg, og i Reglen have Seilskibe ogsaa uden Vanskelighed kunnet komme dertil. Forhavnen er vel under Floden bleven paffet til med Is; men Marsagen har, i det Mindste for en væsentlig Del, været den, at Isen er bleven stoppet af Entreprenørernes midlertidige Transportbro, og under Ebben har den ved Ledebømningen tilveiebragte, forstærkede Strøm atter renset Havnen. Naar Anlægget er fuldført, tør det altsaa forventes, at Forhavnen, saa længe der er nogenlunde aabent udenfor, ligeledes vil holde sig isfri uden Hjælp af kunstig Isning.

Ifølge den foreliggende Skrivelse have Foll fra Hjerting udsagt, at Skrueskibe vilde kunne have brudt Isen i Løbet, som fører dertil. Men fordi Isen i et Løb kan brydes af et Dampskib, derfor er Løbet ikke farbart, thi et svært og kraftigt Dampskib kan jo, naar der gives fornøden Tid, bryde endog temmelig stærk Is. Til Farbarheden udfordres, at Skibet med nogenlunde Lethed og uden stor Tidsopoffrelse kan gaa igjennem, og dette har ikke været muligt. At Hjertingløbet ikke har kunnet befæres af Seilskibe, er erkendt.

I Beretningen anføres, at Vandstanden paa Graadbyets Varre baade i sidste Aar og i det foregaaende har været meget gunstig, og at flere Skibsførere have paaستاet, at der nu er 14 til 15 Fods Dybde ved daglig Høivande. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet erholde, er der dog neppe saa Meget, men der er dog 1 til 2 Fod mere end efter de seneste Opmaalinger, hvortil kommer, at Farvandet for Tiden er forholdsvis bekvemt og regelmæssigt. Det er decaet bekræftet, at Graadbyets Løb, saaledes som jeg i sin Tid har udforsket, er undergivet periodiske Forandringer, ligesom det deraf fremgaar, at en anden Forordring, der maatte stilles til Havneplanen, nemlig at Anlægget ikke indskrænkede eller befæredede den fra Knudbybet under hver Ebbe kommende Strøm, som bidrager til Løbets Udfyldning, ligeledes er fyldesgjort.

Naar det i Beretningen meddeles, at Dampskibet „Esbjerg“ flere Gange i Winterens Løb har været befæret af den lave Vandstand, der bevirkes ved de stadige østlige Vinde, saa skal jeg dertil bemærke, dels at „Esbjerg“ er et for Havnen alt for dybt liggende Skib — intet Skib til Graadbyets og Esbjerg Havns Befæiling bør have mere end 10 Fods Dybgaende —, dels at det af Beretningen ses, at Vanskelighederne have ladet sig overvinde, uden at have medført Standsninger eller andre Ulemper.

Udvalget skal hertil endvidere anføre, at de Vanskeligheder ved Havnens Befæiling, som berøres i Slutningen af denne Skrivelse, nærmere ere udbillede i et Andragende til